

kerhedstilstand, der kun kan virke hæmmende paa Forretningernes Gang, — da troer jeg ikke, at man bør modsætte sig en Lov, der gaaer ud paa med Bestemthed at udtale, hvad Enhver kan naa, der rebellig og tro opfylder sine Pligter, saaat han derved kan sikke sig en sorgfri Alderdom. Det er disse Grunde, jeg troer tale for Lovforslaget. Jeg troer virkelig, at naar man vil have en fast og kraftfuld Administration, og det troer jeg, vi alle ere enige om, og naar man ønsker, at den kommer til at bestaae af dygtige og kraftfulde Mænd, saa maae vi fastsætte en saadan Lønning for dem, at de kunne siges at være vel aflagte. Nu er det vel sandt, at man i den aarlige Finantslov kan komme frem med Forslag til Forandringer i Lønningerne for disse Embedsmænd; men jeg vil spørge Enhver, som har fulgt Gangen i Finantslovens Behandling, om han ikke veed, hvor vanskeligt det har været for vedkommende Minister at sætte en Forøgelse i Gagen for disse Embedsmænd igjennem. Jeg vil overlade til Thingets ærede Medlemmer at bedømme, om det ikke har noget saare Ubehageligt ved sig, saaledes hvert Aar at komme tilbage til det personlige Gebeet. Jeg veed vel, at den ærede Majoritet i Udvalget har foreslaaet den Udvei, aarligen at komme med en Liste over alle disse Embedsmænd, hvis Gager skulle forøges, men jeg seer paa ingen mulig Maade andet, end at der ogsaa her vil opstaae de samme Ubehageligheder ved Drøftelsen af disse Love, som ved Drøftelsen af deslige Spørgsmaal under Finantsloven. Jeg skal saaledes tillade mig paa det Bedste at anbefale Lovforslaget, thi jeg kan ikke see andet, end at det er af Bigtighed, at denne talrige Classe af Landets Embedsmænd kan opnaae Sikkerhed og Fasthed i deres Stilling, ikke alene for Tiden men ogsaa for deres Fremtid.

Krabbe: Hvad der har forøget den Tvivl, der er hos mig, om jeg skal stemme for dette Lovudkast eller ikke, er, at ikke Embedsmændene i alle Ministerier ønske denne Lov. Det er navnlig Tilfældet med i det Mindste flere Embedsmænd i Justitsministeriet, som ønske at blive undtagne fra denne Lov, eller i det Mindste at denne Lov, saaledes som det er

stillet for Udenrigsministeriet, ogsaa maatte udsættes for Justitsministeriets Vedkommende. Jeg troer, at dette ikke er saa ganske ugrundet; thi flere af disse Embedsmænd ere af den Formening, at deres Stilling bliver ugunstigere efter denne Lov, end den for Tiden er. Saaledes ere Cancellisterne ansatte med en højere Gage end den, hvormed de nu skulle begynde, og den stigende Gage, som de efter Lovudkastet ville erholde, vil ikke komme dem saa meget til gode, fordi Personalet i Justitsministeriet ikke, saaledes som i de fleste andre Ministerier, bliver staaende i dette Ministerium, men efterhaanden gaaer ud til andre Embeder, til Justitsembeder. Det er først, naar de have været ansatte som Cancellister i 6 Aar, at de kunne opnaae den højeste Gage, nemlig 600 Rbd.; men til den Tid ville de staae omtrent for Tour til at blive befordrede til andre Embeder, og den forhøjede Gage vil saaledes ikke komme dem synderligt til gode. Jeg har ikke villet tilbageholde denne Bemærkning, da den høitærede Justitsminister idag er her tilstede og altsaa vil kunne imødegaae den.

Blechingberg: Det første Indtryk, denne Lov gjorde paa mig, var, at jeg nærede Tvivl med Hensyn til § 2, men derimod ingenlunde med Hensyn til §§ 3, 4 og 5. Min Tvivl med Hensyn til § 2 er vel nu væsentligt bortfalden ved den Forandring, som denne Paragraph er undergaaet her i Thinget. Det var navnlig med Hensyn til denne Paragraph, at det stillede sig for mig, som om, naar man sammenlignede Sætterne i denne Paragraph med Sætterne for andre Embedsstillinger, et rigtigt Forhold maaskee ikke var vedligeholdt. Hvad derimod de Embedsmænd angaaer, som omhandles i §§ 3, 4 og 5, da forekommer det mig virkelig, at, naar man tænker sig paa den ene Side de Forretninger, der i Almindelighed paahvile dem, og paa den anden Side hvad der fordres, for at kunne leve i Kjøbenhavn, først som ene Menneſte, og senere, i en fremrykket Alder, med Familie, kan man ikke vel fordrø, at Nogen skal med Tilfredshed kunne leve og virke i en saadan Stilling under slettere Vilkaar end de, som §§ 3, 4 og 5 have opstillet. Det er nu vel Tilfældet, at der kan være betydeligt Forskjel endogsaa mellem de For-